

ការលួចស្នាដៃនិពន្ធ

Plagiarism

ដោយ៖ លោកស្រីបណ្ឌិត ព្រ៉ុំ ទេវី

អនុប្រធានវិទ្យាស្ថានមនុស្សសាស្ត្រនិងវិទ្យាសាស្ត្រសង្គម

រាជបណ្ឌិត្យសភាកម្ពុជា

Email: promtevy@rac.gov.kh

សេចក្តីផ្តើម

និស្សិតនិងអ្នកស្រាវជ្រាវភាគច្រើនតែងត្រូវការទិន្នន័យពីឯកសារដែលមានស្រាប់ដើម្បីឱ្យដឹងថាការស្រាវជ្រាវមុនៗបានធ្វើដល់ណាហើយមុននឹងចាប់ផ្តើមប្រមូលទិន្នន័យបឋម។ ក្នុងការសរសេរកិច្ចការគរុកោសល្យមួយ សេចក្តីស្មោះត្រង់ជាការចាំបាច់បំផុត។ ជាក់ស្តែងគ្រឹះស្ថានបណ្តុះបណ្តាលនានា តែងតម្រូវឱ្យនិស្សិតធ្វើការអះអាងជាសំណេរភ្ជាប់ជាមួយ កិច្ចការរបស់ខ្លួនថា ពិតជាស្នាដៃរបស់ខ្លួនពិតប្រាកដ ហើយពុំបានលួចចម្លងពីអ្នកដទៃឡើយ។ យោងតាមវចនានុក្រមអនឡាញ Cambridge បានកំណត់ថា^១ ៖

ការលួចស្នាដៃនិពន្ធគឺជាការប្រើប្រាស់គំនិតឬអត្ថបទរបស់អ្នកដទៃ យកមកធ្វើជារបស់ខ្លួន។ អត្ថបទនោះទីនេះសំដៅដល់ទាំងអត្ថបទបោះពុម្ពផ្សាយ ទាំងមិនទាន់បោះពុម្ពផ្សាយ សំណេរសរសេរដៃ ទម្រង់អេឡិចត្រូនិច ឬផ្នែកណាមួយដែលបានមកពីបញ្ហាសិប្បនិម្មិតរួមទាំង អត្ថបទផ្ទាល់ខ្លួនផងដែរ។

ហេតុអ្វីបានជាអ្នកស្រាវជ្រាវនិងនិស្សិតត្រូវចៀសវាងការលួចស្នាដៃនិពន្ធ? ការសរសេរកិច្ចការឧត្តមសិក្សាក៏ដូចជាកិច្ចការស្រាវជ្រាវផ្សេងទៀតដែរតែងមានក្បួនច្បាប់ពិតប្រាកដ ។ ការបញ្ជាក់ភាពស្មោះត្រង់នេះមានន័យថា និស្សិតនិងអ្នកស្រាវជ្រាវលើកតម្កើងស្នាដៃរបស់ខ្លួន ហើយក៏ជាការដឹងគុណដល់ម្ចាស់ស្នាដៃដើមដែរ។

១- ទម្រង់ផ្សេងៗនៃការលួចស្នាដៃនិពន្ធ

ការលួចស្នាដៃនិពន្ធមានច្រើនបែបយ៉ាងណាស់។ ខាងក្រោមនេះជាចំណុចមួយចំនួនដែលរាប់បញ្ចូលថាជាការលួចស្នាដៃនិពន្ធ៖

១. ១- ការលួចចម្លងដោយចេតនា

ការលួចចម្លងប្រភេទនេះកើតឡើងញឹកញាប់ជាងគេ គឺជាសកម្មភាព ចម្លងយកកិច្ចការអ្នកដទៃទាំងស្រុងឬផ្នែកណាមួយមកធ្វើជារបស់ផ្ទាល់ខ្លួន ហើយនិស្សិតក៏ដឹងដែរថាខ្លួនមានភាពមិនស្មោះត្រង់បែបនេះអាចមានផលប៉ះពាល់ដល់អាជីពរបស់និស្សិតនាពេលអនាគត។

¹ <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/plagiarism>. Retrieved on 06-04-2024

អតីតរដ្ឋមន្ត្រីការពារជាតិអាណូម៉ង់ឈ្មោះ Karl-Theodor Freiherr zu Guttenberg បានបញ្ចប់ការសិក្សាថ្នាក់បណ្ឌិតនៅឆ្នាំ២០០៧។ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១១ គេបានរកឃើញថា គាត់បានលួចស្នាដៃនិងនិពន្ធរបស់គេចំនួន១២១៨កំណើមក ពី១៣៥ប្រភពផ្សេងៗគ្នា ត្រូវជា៣៧១ទំព័រនៃ៣៩៣ទំព័រ (៩៤,៤%) និង១០ ៤២១បន្ទាត់(៦៣,៨%)នៃនិក្ខេបបទរបស់គាត់សរុប។ ក្រៅពីការដកហូតសញ្ញាបត្រថ្នាក់បណ្ឌិត ខែមីនាឆ្នាំ២០១១ដែលមុខតំណែងក៏ត្រូវបានបញ្ចប់ដែរ។

១. ២- ការលួចបង្ហូរពីអ៊ីនធឺណិត

តាមរយៈ search engine ដូចជា google, Microsoft edge, Chrom នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះអ្នកស្រាវជ្រាវនិងនិស្សិតអាចទាញយកទិន្នន័យយ៉ាងសំបូរបែប។ ការប្រើប្រាស់ទិន្នន័យទាំងនោះ បើមិនមានបញ្ជាក់ប្រភពនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការដកស្រង់ទេ ចាត់ទុកថាជាការលួចស្នាដៃនិងនិពន្ធ។

ឧទាហរណ៍ : អត្ថបទមានចំណងជើងថា SMEs in Asia and the Pacific ដែលមានក្នុងអ៊ីនធឺណិត ពុំមានភ្ជាប់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធអ្វីទាំងអស់។ ដូច្នោះដើម្បីបង្ហាញប្រភពត្រូវប្រើគេហទំព័រនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការដកស្រង់ភ្ជាប់ជាមួយផងដូចនេះ :

<https://www.unescap.org/sites/default/files/7 - SMEs in Asia and the Pacific.pdf>. Retrieved on 06-04-2024។

² [GuttenPlag Wiki/English | GuttenPlag Wiki | Fandom](https://www.unescap.org/sites/default/files/7 - SMEs in Asia and the Pacific.pdf). Retrieved on 06-04-2024

១. ៣- ឃ្លាប្រយោគប្រយោគនៃ

ការយកឃ្លាប្រយោគរបស់អ្នកដទៃមកប្រើដោយគ្រាន់តែប្តូរ២ទៅ៣ពាក្យឬប្តូរលំដាប់នៃឃ្លាប្រយោគនោះ ចាត់ទុកថាជាការលួចស្នាដៃនិងនិពន្ធ។ ត្រង់ចំណុចនេះ បើសិនជាអ្នកស្រាវជ្រាវឬនិស្សិតដាក់បង្ហាញត្រឹមប្រភព នោះមិនគ្រប់គ្រាន់ទេ ប្រសិនបើម្ចាស់ឃ្លាប្រយោគបានអានអត្ថបទយើងនោះគេនឹងដឹងថាជាឃ្លាប្រយោគរបស់គេ ជាពិសេសឃ្លាប្រយោគជាទ្រឹស្តី ក្នុងអត្ថបទមេរៀនរបស់គ្រូ អត្ថបទគោលនយោបាយជាតិឬអន្តរជាតិ ឬ លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តណាមួយ។

ឧទាហរណ៍ : និស្សិត **ក** សរសេរនៅក្នុងអត្ថបទស្រាវជ្រាវមួយថា : សហគ្រាសទាំងឡាយនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ គួររួសរាន់រៀបចំចុះបញ្ជីដើម្បីប្រែក្លាយជាសហគ្រាសក្នុងប្រព័ន្ធ។ នេះជាលួចស្នាដៃនិងនិពន្ធ។ អ្វីដែលត្រឹមត្រូវនោះគួរសរសេរថា :

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាអាណត្តិទី៧នេះបានជម្រុញឱ្យសហគ្រាសទាំងឡាយនៅក្នុងសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ គួររួសរាន់រៀបចំចុះបញ្ជីដើម្បីប្រែក្លាយជាសហគ្រាសក្នុងប្រព័ន្ធ ដូចបានបញ្ជាក់ក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រជាតិស្តីពីការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ចក្រៅប្រព័ន្ធ ឆ្នាំ២០២៣-២០២៨។

១. ៤- ការលួចស្លាដៃរួម

ក្នុងកំលុងពេលនៃការសិក្សា និងនិស្សិតអាចទទួលបានការងារស្រាវជ្រាវជាក្រុម។ អត្ថបទស្រាវជ្រាវនេះគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់សមាជិកក្រុម

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Guttenberg_plagiarism_scandal. Retrieved on 06-04-2024

បើមានសមាជិកមួយ យកអត្ថបទនោះទៅប្រើធ្វើ ជាកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួនដោយមិនបង្ហាញឈ្មោះ សមាជិកផ្សេងទៀត ចាត់ទុកថាជាការលួចស្នាដៃ រួម។ ឧទាហរណ៍៖ អត្ថបទស្រាវជ្រាវមានចំណង ជើងថាគម្រោងស្តីពីការកែលម្អបណ្ណាល័យនិង បំពាក់សៀវភៅអំណានកុមារនៅសាលាបឋម សិក្សារស្មីសាមគ្គីនៅស្រុកបសេដ្ឋ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ ជា ស្នាដៃស្រាវជ្រាវរបស់ ៖

- ១) លីឈាន សីហា ២) វិទ្ធី លក្ស្មី
- ៣) ណែម សុភក្តិ ៤) សាន ច័ន្ទនីវ័ត្ត
- និង ៥) សោម វណ្ណារ៉ាក់ជាលី ។

ឧបមាថា នរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមអ្នកទាំង៥ យកខ្លឹមសារនៃកិច្ចការស្រាវជ្រាវទៅប្រើក្នុងកិច្ចការ ស្រាវជ្រាវណាមួយទៀត ត្រូវដាក់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធ ឱ្យបានគ្រប់គ្នា មិនមែនតែម្នាក់ឯងទេ។

១. ៥- ការលួចបង្កូនដោយស្វ័យប្រវត្តិ

មុននឹងឈានដល់ដំណាក់កាលសរសេរ កិច្ចការគរុកោសល្យ និងស្យាវិតភាគច្រើនអាចធ្លាប់ បានសរសេរកិច្ចការអ្វីមួយផ្ទាល់ខ្លួន។ នៅពេល សរសេរ សារណាមួយនិក្ខេបបទ ក៏យកកិច្ចការនោះ អាចជាផ្នែកខ្លះមកប្រើហើយពុំបានបញ្ជាក់ប្រភព ទេព្រោះអាងថាជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួន ចាត់ទុកថា ជាការលួចចម្លងដោយស្វ័យប្រវត្តិ។

ឧទាហរណ៍៖ ឆ្នាំ២០០៨ ឈ្មោះ ក បានសរសេរ សៀវភៅមួយមានចំណងជើងថាការរៀបចំ គម្រោងស្រាវជ្រាវដោយខ្លួនឯង លុះដល់ឆ្នាំ ២០១៩អ្នកនិពន្ធដដែលសរសេរអត្ថបទថ្មីមួយ ទៀត មានចំណងជើងថាវិធីសាស្ត្រស្រាវជ្រាវ។

បើសិនជាមានការប្រើប្រាស់ខ្លឹមសារឬ ទិន្នន័យក្នុង រូបភាពណាក៏ដោយចេញពីសៀវភៅដែលបាន ផ្សព្វផ្សាយហើយ ត្រូវបញ្ជាក់ប្រភពក្នុងកំណត់ សម្គាល់ផ្នែកខាងក្រោមនៃទំព័រនិង/ឬក្នុង គន្ថនិទ្ទេស។

១. ៦- ដាក់ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធមិនគ្រប់គ្រាន់

ករណីខ្លះឯកសារដែលយកមកប្រើមានអ្នក និពន្ធលើសពី១នាក់។ ដោយខ្លះខាតពេលវេលា ឬមិនបានយកចិត្តទុកដាក់ អ្នកស្រាវជ្រាវឬ និស្សិតបានកត់ត្រាតែឈ្មោះអ្នកនិពន្ធទី១ ហើយ អ្នកផ្សេងទៀតមិនបានកត់ត្រា។

ឧទាហរណ៍៖ សៀវភៅដែលមានចំណងជើង ថា អាទិទេពក្រុងអង្គរ ជាស្នាដៃនិពន្ធរបស់ ថាច់ វ៉ាន់ផាត និង កែវ សុភុន បោះពុម្ពដោយរោងពុម្ព រាស្ត្រសច្ចៈ នៅក្រុងភ្នំពេញឆ្នាំ១៩៧៣។ នៅក្នុង កំណត់ចំណាំផ្នែកខាងក្រោមនៃទំព័រនិងគន្ថ និទ្ទេស ចាំបាច់ណាស់ត្រូវសរសេរឈ្មោះអ្នក និពន្ធលើសពី១នាក់ មិនអាចបំភ្លេចមួយណាបានឡើយ ក្នុងទម្រង់បែបនេះ៖

ថាច់ វ៉ាន់ផាត និង កែវ សុភុន៖ អាទិទេពក្រុង អង្គរ ភ្នំពេញ រោងពុម្ព រាស្ត្រសច្ចៈ ឆ្នាំ១៩៧៣។

១. ៧- ឈ្មោះនិពន្ធមិនច្បាស់លាស់

អត្ថបទស្រាវជ្រាវមួយចំនួនធំមានការដក ស្រង់ឃ្លាប្រយោគ ហើយមានដាក់ឈ្មោះម្ចាស់ អត្ថបទដើម។ ឈ្មោះម្ចាស់អត្ថបទដើម ចំណង ជើង អត្ថបទ ទឹកនៃនិងកាលបរិច្ឆេទនៃការបោះ ពុម្ពផ្សាយអត្ថបទនោះ អាចមាននៅក្នុងអត្ថបទឬ នៅក្នុងកំណត់ចំណាំផ្នែកខាងក្រោមនៃទំព័រ។ បើ

អ្នកស្រាវជ្រាវនិងនិស្សិតចង់ដកស្រង់ឃ្លាប្រយោគ ដដែលនោះ ត្រូវដាក់ឈ្មោះម្ចាស់អត្ថបទដើម មិន មែនឈ្មោះអ្នកនិពន្ធអត្ថបទដែលកំពុងអានទេ។ បើពុំមានលទ្ធភាពរកឃើញអត្ថបទទី១ទេ គួរ បន្ថែមពាក្យថា នៅក្នុង អត្ថបទទី២ ដែលកំពុង អាន។

ឧទាហរណ៍៖ ក្នុងអត្ថបទមានចំណងជើងថា គំនិតផ្តួចផ្តើមផ្លូវនិងខ្សែក្រវាត់ និងការអភិវឌ្ឍន៍ សេដ្ឋកិច្ចនៅកម្ពុជា ចេញផ្សាយពីខែឧសភា ឆ្នាំ ២០១៧ ឈ្មោះ ក បានលើកឡើងថាគោលការណ៍ គន្លឹះសម្រាប់គំនិតផ្តួចផ្តើមផ្លូវនិងខ្សែ ក្រវាត់ ចំនួន៥គឺ៖ ១) ជាវិធីដើម្បីសន្តិភាព ២) ជាវិធីដើម្បី ភាពរីចម្រើន ៣) ជាវិធីសម្រាប់ការបើកចំហរ ៤) ជាវិធីសម្រាប់នវានុវត្តន៍ និង៥) ជាវិធីផ្សារភ្ជាប់ អរិយធម៌។ ជាក់ស្តែងចំណុចនេះ មិនមែនជា គំនិតរបស់អ្នកនិពន្ធផ្ទាល់ទេ តែបានស្រង់ពី Xi Jinping: Speech at the Opening Ceremony of the Belt and Road Forum for International Cooperation, 14 May 2017។ ក្នុងន័យនេះ បើសិន មានការយកគំនិតដដែលនេះទៅប្រើបន្ត ត្រូវដាក់ ឈ្មោះ ម្ចាស់ដើមគឺ Xi Jinping ហើយមិនមែន ឈ្មោះ ក ទេ ក្នុងទម្រង់បែបនេះ៖

Xi Jinping: Speech at the Opening Ceremony of the Belt and Road Forum for International Cooperation, 14 May 2017

តែបើមិនមានលទ្ធភាពទទួលបានអត្ថបទ ដើមខាងលើនេះទេ ត្រូវសរសេរថា៖

Xi Jinping: Speech at the Opening Ceremony of the Belt and Road Forum for International Cooperation, 14 May 2017 នៅក្នុង៖ ក គំនិតផ្តួច ផ្តើមផ្លូវនិងខ្សែក្រវាត់ និងការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច នៅកម្ពុជា ក្នុងពេញ ឆ្នាំ២០១៧។

១. ៨- មិនដាក់ឈ្មោះម្ចាស់ដើមអត្ថបទបក ប្រែ

អត្ថបទមួយ ចំនួន ជា ស្នាដៃ បក ប្រែ បើនិស្សិតនិងអ្នកស្រាវជ្រាវមិនបានសរសេរ ឈ្មោះអ្នកនិពន្ធទេ តែសរសេរឈ្មោះអ្នកបកប្រែ នោះជាការលួចស្នាដៃនិពន្ធ។

ឧទាហរណ៍ : សៀវភៅមានចំណងជើងថា ហ៊ិន សែន បុរសខ្លាំងរបស់កម្ពុជា ជាស្នាដៃបក ប្រែដោយលោកកែ សៀងនិងជួន ឡឿន ហើយ ម្ចាស់អត្ថបទដើមគឺ Harh C. Mehta & Julie B. Mehta ដែលមានចំណងជើងដើមថា *Hun Sen. Strongman of Cambodia*។ កាលណាសរសេរត្រឹម តែ៖

កែ សៀង និង ជួន ឡឿន : ហ៊ិន សែន បុរស ខ្លាំងរបស់កម្ពុជា រោងពុម្ពបាយ័ន ក្រុងតាខ្មៅ ឆ្នាំ ២០០០

ជាការលួចស្នាដៃនិពន្ធ បើសរសេរដូចនេះ៖
-Harh C. Mehta & Julie B. Mehta : ហ៊ិន សែន បុរស ខ្លាំងរបស់កម្ពុជា បកប្រែពីភាសាអង់គ្លេស ដោយ កែ សៀង និងជួន ឡឿន ក្រុងតាខ្មៅ រោងពុម្ព បាយ័ន ឆ្នាំ២០០០ (ចំណងជើងដើម : Hun Sen.

Strongman of Cambodia. Graham Brash, Singapore, 1999.) ជាការត្រឹមត្រូវ។

១. ៩- មិនបានបញ្ជាក់ឈ្មោះអ្នកជួយ

ក្នុងការសរសេរកិច្ចការគរុកោសល្យមួយ និងស្មិតមានគ្រូណែនាំនិងអាចមានអ្នកជួយ ពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធ។ ទាំងគ្រូណែនាំ ទាំងអ្នកជួយ ពិនិត្យអក្ខរាវិរុទ្ធ និងស្មិតតែងរំលឹកឈ្មោះនៅក្នុង សេចក្តីថ្លែងអំណរគុណ។ ក៏ប៉ុន្តែនៅក្នុងគម្រោង ស្រាវជ្រាវធំៗ ដូចជាការសរសេរនិក្ខេបបទថ្នាក់ បណ្ឌិតជាដើម បេក្ខជនបណ្ឌិតអាចទទួលបាន គំនិតយោបល់ពីមិត្តភក្តិ បុគ្គលិកបណ្ណាល័យ អ្នកបច្ចេកទេសមន្ទីរពិសោធន៍ សាស្ត្រាចារ្យ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងអ្នកផ្សេងទៀត ហើយនិង ខ្លឹមសារនៃមតិយោបល់នោះបានក្លាយជាខ្លឹមសារ នៃកិច្ចការស្រាវជ្រាវដូច្នោះ ឈ្មោះរបស់អ្នកទាំង នោះគួរបញ្ជាក់ក្នុងនិក្ខេបបទផង។

២- វិធីសាស្ត្រចៀសវាងការលួចស្មាដែន និងពន្ធនិពន្ធ

ការស្រាវជ្រាវឯកសារដែលមានស្រាប់ដើម្បីឱ្យ យល់ដឹងពីខ្លឹមសារនៃការស្រាវជ្រាវពីមុនៗ ការដកស្រង់គំនិត...ជាផ្នែកមួយដ៏សំខាន់នៃការ សិក្សាស្រាវជ្រាវ។ ដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើ អ្នក ស្រាវជ្រាវ ឬនិស្សិត ងាយក្លាយ ទៅអ្នកលួច ស្មាដែនពន្ធ។ ខាងក្រោមនេះ ជាវិធីសាស្ត្រ មួយ ចំនួន ដើម្បីចៀសវាងការលួចស្មាដែនពន្ធនិពន្ធ៖

២. ១- ភ័យប្រុង

ការចម្លងឃ្លាប្រយោគឬកថាខណ្ឌណាមួយមក ដាក់ក្នុងអត្ថបទរបស់យើងជាការមិនល្អឡើយ ទោះអត្ថបទដើមនោះជារបស់យើងផ្ទាល់ក៏ ដោយ។ និស្សិតនិងអ្នកស្រាវជ្រាវអាចដកស្រង់ ឃ្លា ឬខ្លឹមសារ ហើយដាក់ក្នុងអត្ថបទសញ្ញា ដោយមានបញ្ជាក់ប្រភពឱ្យបានច្បាស់លាស់។ សម្រង់ឃ្លាប្រយោគដោយមានការបង្ហាញបែបនេះ មិនមែនបានសេចក្តីថាជាការលួចស្មាដែនពន្ធ ដោយឥតលាក់លៀមនោះទេ តែជារឿងកើត មានជាធម្មតាក្នុងការសិក្សាស្រាវជ្រាវ។

២. ២- ប្រើពាក្យផ្ទាល់ខ្លួន

ការប្រើពាក្យផ្ទាល់ខ្លួនគឺជាការប្រសើរណាស់ ដើម្បីចៀសវាងការប្រើរបស់អ្នកដទៃ។ បានន័យថា និស្សិតនិងអ្នកស្រាវជ្រាវគួរចៀសវាងការសរសេរ តាមប្រយោគពីគេឱ្យបានច្រើនតាមដែលអាចធ្វើ ទៅបាន។ ការសរសេរតាមប្រយោគដោយ បន្ថែម ពាក្យដូចជា របស់ នៅក្នុង ជាការអនុគ្រោះ នៅក្នុង អត្ថបទស្រាវជ្រាវក្នុងកម្រិតតិចតួចប៉ុណ្ណោះ ដោយមានបញ្ជាក់ប្រភពក្នុងកំណត់ចំណាំផ្នែក ខាងក្រោមនៃទំព័រឬនិងនៅក្នុងគន្លងនិទ្ទេស ក៏ប៉ុន្តែ វិធីសាស្ត្រដែលល្អបំផុតដូចបានបញ្ជាក់ខាងលើអី ចឹងគឺ ប្រើពាក្យផ្ទាល់ខ្លួន។

២. ៣- បង្កើនដើម្បីឱ្យច្បាស់សេចក្តី

ក្នុងករណីខ្លះ បើប្រើពាក្យផ្ទាល់ខ្លួន ហាក់ដូច ជាមិនអស់សេចក្តី និងសម្រេចចិត្តធ្វើការដកស្រង់ ឃ្លាប្រយោគ។ ការដកស្រង់នេះ មិនមែនស្រង់ របស់គេ យកមកដាក់ក្នុងអត្ថបទយើងទាល់តែរក

ពាក្យផ្ទាល់ខ្លួន មិនឃើញនោះទេ ពាក្យឬឃ្លា ប្រយោគមិនចាំបាច់ខ្លះ មិនគួរយកមកសរសេរ ឡើងវិញដោយដាក់ក្នុងអង្គនូវសញ្ញាទេ តែការ ពិភាក្សាអំពីគំនិតឬទស្សនៈនោះ គឺជាការប្រសើរ បំផុត ហើយមានការបញ្ជាក់ប្រភពក្នុងកំណត់ ចំណាំផ្នែកខាងក្រោមនៃទំព័រឬ/និងនៅក្នុង គន្ថនិទ្ទេស។

២.៤- អំប្រើឡើងវិញនូវអត្ថបទផ្ទាល់ខ្លួន

អ្នកស្រាវជ្រាវនិងនិស្សិតមិនត្រូវប្រើឡើង វិញនូវអត្ថបទដែលខ្លួនបាន ផ្សព្វផ្សាយម្តងរួច ហើយដោយពុំមានបញ្ជាក់ប្រភពនោះទេ ក្នុង នោះ រាប់បញ្ចូលទាំងរូបភាព តារាងផងដែរ។ បើ សិនជាបានយកមកប្រើ នោះមានឈ្មោះថា លួច ស្នាដៃនិពន្ធខ្លួនឯង។

២.៥- សុំការអនុញ្ញាតិ

ការប្រើប្រាស់តារាង រូបភាព ឬ ទិន្នន័យ ប្រភេទណាក៏ដោយដែលមិនទាន់បាន ផ្សព្វផ្សាយ ពីមុនមក ឬមួយទិន្នន័យ នោះ បានរៀបចំដោយ អ្នក ណា ម្នាក់ ដែល មិន មែន សហនិពន្ធ ត្រូវតែសុំការអនុញ្ញាតិសិន។

សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

ការលួចស្នាដៃនិពន្ធជាអំពើមិនស្មោះត្រង់និង អយុត្តិធម៌។ កាលណាស្នាដៃនិពន្ធមួយត្រូវបានគេ លួច ម្ចាស់ស្នាដៃនោះជាជនរងគ្រោះ រឺអ្នកលួច ស្នាដៃរបស់គេជាអ្នកសាង ភាពអយុត្តិធម៌។ ប្រការនេះធ្វើឱ្យអ្នកលួចគេលែងចង់រៀនសិក្សា ស្រាវជ្រាវអ្វីទាំងអស់។ ការលួចស្នាដៃនិពន្ធគឺជា ការបញ្ឈប់នូវការរីកចម្រើននៃចំណេះដឹង និងគំនិត។

အလုပ်အကိုင်

- Vinayak Bairagi and Mousami V. Munoy(ed.): Research Methodology, A Practical and Scientific Approach
- <https://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/plagiarism>
- https://en.wikipedia.org/wiki/Guttenberg_plagiarism_scandal
- [GuttenPlag Wiki/English | GuttenPlag Wiki | Fandom](#)
- <https://libguides.usc.edu/writingguide/literaturereview>
- <https://www.scanmyessay.com/plagiarism/types-of-plagiarism.php>
- <https://www.ox.ac.uk/students/academic/guidance/skills/plagiarism>
- [How to Avoid Plagiarism: 5 Easy Methods | Grammarly](#)